

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

LXX. Ioan. Trit. Ab. Span. Henrico Abbati Bursfeldensi Salutem.

urn:nbn:de:0128-1-17336

tes æmuli quod nollem redire ad monasterium parum curavi. Mansi autem hic dehereditate facti æger & infirmus, sine meo in vocatus à serenissimo principe lothario descendendi: indeque Principe meo Palatino sem cum Marchione ingressus sum. Inde tumultus æmulorum sedatos entem, inveni. Consideratis itaque impetratis gratias, neque illius subesse dominum, quicquidquam integritas vite fiduciam in me. Sum enim voluntatis dimittendi aliud rationabiliter decreverim, quibus notis? aut quæ potest mihi esse equitatis? in DOMINO IESU CHRISTO. Verum seruum suum non despicere. Annis iam viginti & amplius (sicut in capitulo continue laboravi, scribendo, de consuetudine nostræ coram episcopis quæ die quicquam in ordine vivit, qui tantum os me scitis pertulisse. Per Suediam, Frisiam, reuerentem, Coloniensem, Moguntinam, Argentinensem que non semel in honore de monasterio meo absens volui. Oro his omnibus mercedis cõsecrati. Me iustorum mihi per suam misericordiam omnibus per dita dixerim. Videte que si is vero annis hæc in me pullulante malis diutius occupato, fratres mei non in superior, in odium mei occulte provocata sunt quæ dico. Sed culpas fratrum meo magis autem patientiam complectens, soleram. Reliqua vestris paternitatibus proprio vos in Chailto valere memoratis.

SPAN. CONRADO ABBATE
Herbipolensi, Salutem & cõ-

me, cum iuxta vulgatum proseribum
us, nihil in hac mea desolatione magis
udorim venias capitulo celebrato. Multa
ntur, quæ literis demandare non potui
no latere, quibus agitor processibus per
quicquid Deo prestare arbitrantur sum
laborantes. Ego autem qui optime
e regni cœlorum, me, quantum possu
havi, non volens malum reddere pro ma
o meo in septimum decimum hodie
ares mihi ne ad monasterium recurre
ulis meis nimium credulus, nolens mihi
deatur. Sed eius non sequar impetum
m abbas vester nihil metuens: ego enim
Satis animum in nos tuum declarasti. &
s enim quam rebus nostris faceret bonu
rum, sicuti nec antea quicquam fecerit
ps tuo subijci dominio non conferam
in 272

in æternum, Omnipotentis sequar consilium, qui nihil sine causa permittit, cuius miserationi confidens non timebo quid faciant mihi homines iniqui, ambitiosi & ingrati, qui me propterea persequuntur, vt eorum fatisteret ambitioni, quod rei probabit euentus. Scripsit in me, vt fama est, prior meus eulogia nomine conuentus, mendacijs plena & sine ratione conficta. Mira hominis dolositas. Literis pene continuis pulsar, verbis quoque & lachrymis quoties venit ad me orat, petit, & rogat, tam suo nomine quam conuentus, vt ad monasterium nostrum reuertatur, omnem subiectionem obedientiamque promittens, & in occulto nobis aduersa machinatur. Hac dexteræ manus iniuria & scandalo motus, quanquam serenissimi principis Palatini aliorumque favore & assistentia has iniurias propulsare possem, abbaciamque retinere meam etiam absens omni tempore à monasterio, Duce cum omnibus æmulis meis non attentis, animum ad resignandum tamen induxi, malens conscientiam meam ab his malis quæ sequi possent, seruare innocentem, quam illatas vindicare contumelias. Statui ergo apud me tantis cedere oneribus curæ pastoralis, & deinceps nequaquam seruire ingratis, exemplo sanctissimi patris nostri Benedicti, & complurium ipsorum sequentium patrum, qui prouocati suorum ingratitude monachorum, relicta pastoralis cura ouium morbidarum, ad alia loca suæ salutis prouisuri sese contulerunt. Sed de his colloquimur ad plenum, cum tua charitas ad nos venerit Heidelbergam, vbi ego & Lympurgensis abbas te simul & Schotterensem præsolamur, venturosq; omnino speramus. Opto paternitatem tuam diu valere incolumem. Ex Budori 20. die mensis Augusti, Anno Domini 1506.

LXX.

IOAN. TRIT. AB. SPAN. HENRICO ABBATI
Bursfeldensi Salutem.

DEVS omnium vnus optimus maximus, qui nihil ignorat, noscens abscondita cordium, ipse scit quam absentauerim me à capitulo inuitus, causam habens non modicam, quæ perurgente plus quam libenter eius interfuissem celebrationi, nisi me, quem admodum & abbatem Lympurgensem, Comitibus tyranni fauitia impediret. Multorum enim consilij auiati sumus, ne vitarum periculo nos tanto subijciamus. Nos enim malitiã eius non ignoramus, quæ tanta est, vt nec Deum timeat, nec hominem reueretur. Dæmone plenus est & pene furiosus, vt pote qui anno priore bello faciente in pauperes, non solum Lympurgense monasterium, sed & alias complures Ecclesias pulcherrimas Diaboli agens officium ignibus incendens penitus destruxit. Hinc semper præsumit sua perturbata conscientia. Si me (quod Deus auertat) denuo caperet, quis de manibus insanientis liberaret? Pro corpore & vita res agitur, quam toto mundo duximus præferendam. Ego penes me constitui quid facturus sum, non vnus noctis sed plurium mensium consilio mature deliberatus. Abbaciam meam breui intendo resignare, & mihi cum Dei auxilio principisque favore alibi vbi potero quietius prouidere. Non cupio redire ad Spanheim, nec Ducis opto reconciliationem, quoniam qui mihi sine causa inensum se præbuit, sub suo me dominio deinceps non habebit. Sunt duo in Spanheim qui totius mali fuerunt incentores, quorum alter est Prior, alter fuit Cellerarius, vterque abbatiam adspirat, sinã patres vt præualeant si velint, ego me conuertam ad temitam pacis impiorumque confortia euitabo. Abbas sancti Iacobi Moguntinus omnia hæc mala præuenisset, si mendacio non plus credidisset quam veritati. Deprehensus namque publice in crimine cellerarius, me quidem absente metuens pœnam ad ipsum confugit abbatem, & vt sua defenderet vitia mendaciter confinxit aliena. Credidit ille mentienti potius quam veritati, totumque putabat Euangelium quod frater pro sui defensione excogitauerat. Reuersus ad monasterium ego, cum facti historiam didicissem, grauiter quidem tuli non solum crimẽ fratris sed etiam temeritatem abbatis, qui talem contra fratrum omnium testimonia criminofum & fugitiuum defensaret. Interea cum noluissem præcipitantem sequi multorum sententiam, contigit me denuo Heidelbergam vocari, vbi me diutius occupato in negotio exusti cœnobij Lympurgensis, idem frater in odium eorum qui factum eius prodiderunt, quibusdam sibi ex donatis consentientibus tantum effecit, quod aliqui ex eis capti fuerunt, non minus id procurante abbate memorato. Quæ postea fuerunt secuta, ex fratre quẽ misit tua paternitas clarius intelliget. Vale pater optime & ora pro nobis Deũ. Ex Budori 30. die mensis Aug. Anno Christianorum 1506. Et sua manu raptis.

Tt 3